

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.8.2002
KOM(2002) 473 endelig

2002/0209 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

**om ændring af Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om
særtoldordningen i de franske oversøiske departementer**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Ifølge artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer¹ kan der under hensyntagen til de oversøiske departementers særlige problemer bemyndiges til helt eller delvis at fritage lokale varer for afgiften i en periode på højst ti år fra afgiftsordningens indførelse. Denne periode udløber den 31. december 2002, da datoen for afgiftens indførelse er den 1. januar 1993 i henhold til lov nr. 92-676 af 17. juli 1992² om gennemførelse i fransk lov af Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989.
2. Artikel 299, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som har været gældende siden den 1. maj 1999, træder i stedet for artikel 227, stk. 2, som lå til grund for Rådets beslutning af 1989. Den udgør retsgrundlaget for regionerne i den yderste periferi i Den Europæiske Union og giver mulighed for at træffe foranstaltninger, der kan afbøde deres vedvarende handicap. Kommissionen vedtog den 14. marts 2000 en rapport om foranstaltninger til gennemførelse af artikel 299, stk. 2, i EF-traktaten for regionerne i den yderste periferi³. I rapporten angives det, at artikel 299, stk. 2, med hensyn til afgifter giver mulighed for, at der kan træffes særlige foranstaltninger til fordel for regionerne i den yderste periferi, så længe anmodningerne er begrundet i hensynet til vanskelighederne for disse regioner. Desuden bør det på grundlag af begrundede anmodninger fra de berørte medlemsstater overvejes, hvad der skal ske i fremtiden med de gældende afgiftsforanstaltninger for regionerne i den yderste periferi.
3. Kommissionen sendte ligeledes Rådet en rapport den 24. november 1999 i medfør af artikel 3 i Rådets beslutning 89/688/EØF⁴, hvori den vurderer virkningerne af fællesskabsordningen med en særtoldordning siden dens ikrafttræden. Kommissionen fastslår, at de fire franske oversøiske departementer på grund af deres meget isolerede beliggenhed i forhold til moderlandet befinder sig i en langt mere skrøbelig økonomisk og social situation end resten af Den Europæiske Union. Den understreger vigtigheden af særtoldordningen og fritagelserne til fordel for den lokale produktion og fremhæver følgende elementer. Særtolden giver lokalforvaltningerne midler til at hjælpe truede erhvervssektorer til at overleve i en ugunstig økonomisk kontekst og giver forvaltningerne mulighed for at støtte den økonomiske og sociale udvikling i hver region som et supplement til fællesskabspolitikkerne samt mulighed for at opretholde et vist aktivitetsniveau i undervisningssektoren og i sundhedsvæsenet. Kommissionen minder i samme rapport om de kriterier, som EF-domstolen har fastlagt angående fritagelser i relation til særtoldordningen, ifølge hvilke beslutningen kun tillader nødvendige og klart definerede fritagelser af rimeligt omfang.
4. Frankrig rettede den 12. marts 2002 en begrundet anmodning til Europa-Kommissionen om videreførelse af fritagelsesordningen i en periode på ti år.

---

¹ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 46.

² Den Franske Republiks Statstidende af 19.7.2002, s. 9697.

³ KOM(2000) 147 endelig.

⁴ KOM(1999) 621 endelig.

5. Kommissionen har gennemgået anmodningen og finder, at det er nødvendigt at præcisere indholdet af de fritagelser, der er gældende ved udløbet af den nuværende ordning. Det vil være nødvendigt at bestemme fremtidige fritagelser for at kunne vurdere, hvorvidt de er nødvendige og af rimeligt omfang. Det er også nødvendigt for at give mulighed for en vurdering af de betingelser, der er fastsat ved artikel 299, stk. 2, i EF-traktaten, i henhold til hvilke de foranstaltninger, der vedtages i henhold til nævnte bestemmelse, ikke må underminere fællesskabsrettens, herunder det indre marked og de fælles politikkers, integritet og sammenhæng. Skal der udarbejdes en ordning af længere varighed, kræver det supplerende oplysninger fra de franske myndigheder og en evaluering fra Kommissionens side.
6. En sådan udvikling må dog ikke kunne være til skade for den nødvendige fortsættelse af den særlige afgiftsordning, der gælder for de oversøiske departementer. Det bekræftes generelt, at en omfattende strukturel forsinkelse i udviklingen stadig kendetegner de franske oversøiske departementer. De faktorer og fænomener, som forværre den, samt en kumulering af disse faktorer er i høj grad til skade for den økonomiske og sociale udvikling i disse departementer. Forsinkelsen fremgår af departementernes gennemsnitlige BNP, som stadig er mindre end 50% af gennemsnittet i EU og en vedvarende arbejdsløshed blandt de højeste i EU i en befolkning, hvor størsteparten er meget unge. Disse indikatorer bekræfter, at vedvarende handicap, der er anerkendt ved i artikel 299, stk. 2, i EF-traktaten, fortsat belaster udviklingen stærkt og berettiger, at der kan opretholdes foranstaltninger, som kan bidrage til at afbøde sådanne handicap.
7. En kompensation for de forskellige handicap indebærer navnlig, at den lokale produktion kan fortsætte og endog udvikle sig. Regionernes afsides beliggenhed og isolation i forhold til udenlandske leverandører og afsætningsmuligheder skaber imidlertid meromkostninger for de lokale produktioner. De økonomiske strukturers sårbarhed forværres også af markedernes stærkt begrænsede størrelse og virksomheder af små dimensioner samt af, at produktionerne næsten ikke er diversificeret. Man konstaterer også, at udbyttet af produktionsapparatet ligger under det gennemsnitlige udbytte i de andre franske departementer på grund af vanskeligheder i forbindelse med industriudstyr og arbejdernes kvalifikationer. Desuden er departementernes regionale miljø med til at svække virksomhedernes konkurrencedygtighed ved deres geografiske beliggenhed midt i regioner under udvikling, som ikke er særlig betalingsdygtige, men meget konkurrencedygtige, når det gælder produktionsomkostninger, og relativt lukkede over for import.
8. Fritagelser for særtolden er en del af de foranstaltninger, der skal støtte den lokale produktion. Det er derfor vigtigt at sikre deres kontinuitet som det også blev understreget i nævnte Kommissionens rapport af 14. marts 2000, i Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2000⁵ og for ganske nylig i stk. 59 i konklusionerne af Det Europæiske Råd i Sevilla den 22. og 23. juni 2002.

---

⁵ EFT C 197 af 12.7.2001, s.197.

9. Det vil derfor være nødvendigt midlertidigt fra 1. januar 2003 at forlænge virkningerne af artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning 89/688/EØF for en kort periode på et år og tillade fritagelser i relation til særtolden til fordel for lokale varer i de franske oversøiske departementer. Bestemmelserne i nærværende beslutning finder anvendelse, uden at det berører eventuel anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88.

Bemærkninger til artiklerne.

Artikel 1

Denne bestemmelse forlænger for en kort periode på et år den periode, der er fastsat ved Rådets beslutning 89/688/EØF, i hvilken der kan gives tilladelse til fritagelse for særtolden til fordel for den lokale produktion i de franske oversøiske departementer.

Artikel 2

Denne bestemmelse fastsætter datoen for beslutningens anvendelse. For at undgå enhver form for afbrydelse fastsættes datoen til den 1. januar 2003.

Artikel 3

Denne bestemmelse angiver retsaktens modtager.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om ændring af Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 299, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁶,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer kan der under hensyntagen til de oversøiske departementers særlige problemer bemyndiges til helt eller delvis at fritage lokale varer for afgiften i en periode på højst ti år fra afgiftsordningens indførelse. Denne periode udløber den 31. december 2002, da datoen for indførelsen af denne afgift er den 1. januar 1993 i henhold til fransk lov af 17. juli 1992.
- (2) I henhold til artikel 3 i beslutning 89/688/EØF skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af ordningen med henblik på en kontrol af virkningerne og eventuelt nødvendigheden af at opretholde muligheden for fritagelser. I rapporten, som blev sendt til Rådet den 24. november 1999⁸, fastslår Kommissionen, at de fire franske oversøiske departementer på grund af deres meget isolerede beliggenhed i forhold til moderlandet befinder sig i en langt mere skrøbelig økonomisk og social situation end resten af Den Europæiske Union, og den understreger, at særtoldordningen og fritagelser i relation til denne told til fordel for lokale varer har stor betydning for den samfundsøkonomiske udvikling i de pågældende regioner.
- (3) Ifølge Kommissionens rapport af 14. marts 2000 om foranstaltninger til gennemførelse af traktatens artikel 299, stk. 2⁹, skal denne artikel, som i henhold til Amsterdamtraktaten erstatter og ændrer artikel 227, gennemføres inden for et partnerskab med de berørte medlemsstater på grundlag af begrundede anmodninger, som fremsættes af disse.

---

⁶ EFT C ... af ..., s. ...

⁷ EFT C ... af ..., s. ...

⁸ KOM(1999) 621 endelig.

⁹ KOM(2000) 147 endelig.

- (4) Frankrig sendte den 12. marts 2002 en begrundet anmodning til Kommissionen om videreførelse af fritagelsen i relation til særtoldordningen i en periode på ti år.
- (5) Kommissionen har gennemgået anmodningen og finder, at indholdet af de fritagelser, der er gældende ved udløbet af den nuværende ordning, bør præciseres yderligere. Skal der udarbejdes en ordning af længere varighed, kræver det supplerende oplysninger fra de franske myndigheder og en evaluering fra Kommissionens side.
- (6) En sådan udvikling må dog ikke være til skade for den nødvendige kontinuitet i den særlige afgiftsordning, der gælder i de oversøiske departementer.
- (7) Det bekræftes generelt, at de franske oversøiske departementer stadig er kendetegnet ved en betydelig strukturbetinget forsinkelse i udviklingen. De faktorer og fænomener, som forværrer den, og en kumulering af disse faktorer skader i høj grad den økonomiske og sociale udvikling i disse departementer. Forsinkelsen fremgår af deres gennemsnitlige BNP, som stadig er mindre end 50% af gennemsnittet i EU og en vedvarende arbejdsløshed blandt de allerhøjeste i EU i en befolkning, hvor størsteparten er meget unge. Disse indikatorer bekræfter, at vedvarende handicap, der er anerkendt ved traktatens artikel 299, stk. 2, fortsat belaster udviklingen stærkt og berettiger, at der kan opretholdes foranstaltninger, som kan bidrage til at afbøde disse handicap.
- (8) Kompensation for handicap i disse regioner indebærer navnlig, at den lokale produktion kan opretholdes og endog udvikle sig. Disse regioners afsides beliggenhed og isolation i forhold til udenlandske leverandører og afsætningsmuligheder skaber imidlertid meromkostninger for de lokale produktioner. De økonomiske strukturers sårbarhed forstærkes yderligere af markedernes stærkt begrænsede størrelse og virksomheder af små dimensioner samt af, at produktionerne næsten ikke er diversificeret. Udbyttet af produktionsapparatet ligger under det gennemsnitlige udbytte i de andre franske departementer på grund af vanskelighederne i forbindelse med industriudstyr og arbejdernes kvalifikationer. Departementers regionale miljø er desuden med til at svække virksomhedernes konkurrencedygtighed ved deres geografiske beliggenhed midt i regioner under udvikling, som ikke er særlig betalingsdygtige, men meget konkurrencedygtige, når det gælder produktionsomkostninger, og relativt lukkede over for import.
- (9) Fritagelserne for særtolden er en del af de foranstaltninger, der skal støtte den lokale produktion. Det er vigtigt at sikre deres kontinuitet.
- (10) Beslutning 89/688/EØF bør derfor forlænges for en kort periode.
- (11) Beslutning 89/688/EØF bør følgelig ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) Nærværende beslutning berører ikke eventuel anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 2, stk. 3, i beslutning 89/688/EØF erstattes udtrykket "i en periode på højst ti år" med udtrykket "i en periode på højst elleve år".

Artikel 2

Denne beslutning finder anvendelse fra den 1. januar 2003.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

DATE: 2002

1.	BUDGETPOST:	BEVILLINGER:
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Rådets beslutning om ændring af beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer	
3.	RETSGRUNDLAG: EF-traktatens artikel 299, stk. 2	
4.	FORMÅLET MED FORANSTALTNINGEN: Forlængelse af den periode, inden for hvilken der kan gives tilladelse til fritagelse for særtolden.	
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER :	
	Ingen finansielle virkninger	